

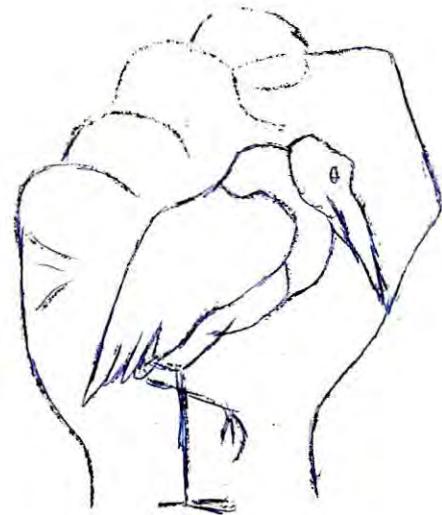
DET NYTTER Å KJEMPE

Utgitt av marxist-leninister på Freia.

ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE
I ALLE LAND. FORÉN DERE.

NR: 6, DESEMBER 1971.

Arbeidskamerater!

I ekstrasnummeret av "Det nytter å kjempe" oppfordret vi til å kreve ekstrasordinært Arsmøte. Dette var forhastet. Vi veit at vi ikke er tjent med det sittende klubbstyret. Men diskusjonen om hvilke linjer det nye klubbstyret bør jobbe etter er bare såvidt påbegynt. Hovedartikkelen i dette nummeret, "Klassekamp eller klassesamarbeid", er ment å være et bidrag til denne diskusjonen.

Vi mener det var riktig i stedet å kreve klubbmøte nå. Inntil er det levert inn minst ca. 200 underskrifter på dette kravet. De som ennå ikke har fått skrevet under, kan hente liste hos en av marxist-leninistene. Men allerede nå er det så mange underskrifter at klubbstyret burde være nødt til å bøye seg for kravet og holde møte.

KLASSEKAMP ELLER KLASSESAMARBEID?

Da M. J. F. skulle sparkes, hadde bedriftsledelsen god hjelp av klubbledelsen. Dette er ikke første gang klubbstyret har gått Freia-ledelsens ærend. For eksempel gleder nok bedriftsledelsen seg over at klubbstyret til igjennom sitt forslag til tariffkrav - det inneholder jo ikke noe konkret lønnskrav!

Men det er ikke bare vi på Freia som har slike "tillits"menn. Vår klubbledelse følger samme politikk som ledelsen i LO og DNA. Et klart eksempel: Bratteli-regjeringens forsøk på å melde Norge inn i monopolkapitalens EEC, og LO-ledelsens støtte til denne politikken. Faktisk tjener denne politikken kapitalistklassens interesser bedre enn kapitalistene kunne klart sjøl. En arbeider villa trodd Høyre-formannen Willoch hvis han sa at EEC tjente våre interesser, men når det er LOs formann som sier det....

Denne politikken bygger på teorien om at arbeiderklassen og kapitalistklassen har felles interesser, og må samarbeide om "å øke effektiviteten, nedsette produksjonsomkostningene og bedre bedriftens konkurransevne." (Hovedavtalen, paragraf 9)

Men er dette riktig? Nei! Det er helt klart at bedriften er interessert i å — betale så lave lønninger som mulig, mens vi er interessert i å selge arbeidskrafta vår så dyrt som mulig. Det er umulig å forhandle seg fram til et resultat som er godt for begge parter. Arbeiderne og kapitalistene har stikk motsatte, uforsonlige klasseinteresser.

Derfor vil bedriftsledelsen aldri frivillig gå med på å øke lønnsnivået. Skal vi Freia-arbeidere oppnå noen bedring av våre kår, må vi kjempe det igjennom. — Klassesamarbeidslinja har vært rådende her på Freia i minst 15 år: Vi er fremdeles hårreisende lavtlønte. Og skal vi stole på formannen i NNN, Age Petersen, kommer dette til å fortsette. Om lavtlønsspørsmålet skriver han i fagbladet at forbundsledelsen "tror det er riktig også denne gangen å stemme forventningene ned."

Klassesamarbeiderne prøver å få oss til å tro at det er umulig for oss å oppnå skikkelige lønninger. Men arbeiderklassens historie viser noe helt annet. Ett eksempel er arbeiderne i Sauda, som gjennom aktiv streikekamp tvang

bedriftsledelsen til å gi et lønnstilleg på 30 %!

Gjennom å kjempe kan også vi Freia-arbeidere oppnå å bedre våre kår. Etter at streiken var ført fram til seier, vedtok Sauda Fabrikkarbeiderforening en uttalelse: "Resultatet av streiken er bare midlertidig. Under kapitalismen må arbeiderne alltid kjempe. Eierinteressene vil alltid forsøke å undergrave det som er vunnet gjennom skatteheving og prisstigning. Arbeiderne kan bare få de verdiene de skaper under en annen samfunnsform. Arbeidsfolk må derfor forberede seg på stadig nye kamper. Erfaringene viser at hvis vi står samla i kampen har vi ingen ting å frykte."

En slik linje, en aktiv kamplinje, mener vi marxist-leninister at det nye klubbstyret må følge. Da vil vi som jobber på Freia stå atskillig sterkere når det gjelder å oppnå midlertidige forbedringer av våre kår. Men kampen er langt fra slutt før Norge er blitt et sosialistisk land. Det kan vi aldri hvis vi skal la oss lede av "Arbeider"partiet eller SF eller NAL. Det vi trenger er et marxist-leninistisk arbeiderparti, som kjenner arbeiderklassens kamperfaringer og som virkelig handler etter kamplinja!

+++++

SELVKRITIKK OG KRITIKK:

I ekstrasnummeret av "Det nytter å kjempe" hadde vi en formulering som nok lett kan misforstås. Ved at vi brukte uttrykket "Elsa Hansen & Co.", kunne det virke som vi kritiserte klubbformannen som person. Dette vil vi beklage. Meningen var naturligvis å kritisere henne som klubbformann.

Vi vil også kritisere folk som sprer rykter av typen "NN har vært studert, så det må være noe skummelt når han/hun jobber her på Freia." Slikt tjener bare til å splitte arbeidere og studenter fra hverandre, mens vi i virkeligheten bør stå sammen, f.eks. i kampen mot EEC. Dessuten er det klart at en person som har måttet gi opp sine studier uten noen eksamen, ikke kan velge og vrake i jobber.

Andre rykter går ut på at det foregår telefonterrør mot klubbformannen. Er det noe i dette, vil vi ta skarp avstand fra det, og gå inn for en åpen og saklig debatt på og mellom klubbmøtene.

+++++

KINESISK BALLETFILM PÅ SCALA

"Det røde kvinnekompagniet", som filmen heter, handler om hvordan en avigling av Den røde arme befri befolkningen i en landsby fra en storgodseier som har latt dem slite som slaver. Selv om vi ikke står akkurat i en slik situasjon, har vi mye å lære av denne filmen, om hvor besluttsomt det kinesiske folket kjempet for å bygge opp det landet de bor i i dag. Folkets

Filmen er i flotte farger, og balettkunsten er førsteklasses. Vi vil oppfordre folk til å gå og se denne filmen, som er lagd av og for arbeidsfolk.